

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หน้าที่สำคัญอันหนึ่งของครอบครัวคือ การถ่ายทอดค่านิยมทางวัฒนธรรมที่ได้รับจากบรรพบุรุษให้กับชนรุ่นหลังและนำระบบสังคมภายนอกมาสู่สมาชิกในครอบครัว^๑ จึงอาจกล่าวได้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่วางมาตรฐานพฤติกรรม และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้กับสมาชิก แม้แต่การที่สมาชิกของครอบครัวไม่กระทำผิดกฎหมาย ครอบครัวก็มีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย ในรายงานของเจ้าหน้าที่จากสถาบันควบคุมความประพฤติ เค็กและเชาวรพบปรากฏว่าครอบครัวมีอิทธิพลในการเกิดพฤติกรรมด้านอาชญากรรมมาก จากการศึกษาเกี่ยวกับความผิดและข้อหาที่เค็กถูกจับมาปรากฏว่าสาเหตุส่วนใหญ่เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวทั้งสิ้น^๒

การวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาของเค็ก^๓ พบว่าสาเหตุที่ทำให้เค็กไม่มีความสุข มีความคิดขัดแย้งและมีความยุ่งยากใจในการปรับตัวนั้นส่วนมากเนื่องจากเค็กมีประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางครอบครัวต่าง ๆ กับ เช่น ความเป็นอยู่ในครอบครัวไม่ราบรื่น มีคามารคาไม่รักใคร่ปรองดองกัน พี่น้องไม่สามัคคีกัน เค็กไม่ได้รับความรักและความเอาใจใส่จากบิดามารดาหรือมีคามารคาที่เกรงกลัวในเรื่องระเบียบวินัยมากเกินไป ส่วนการวิจัยที่เกี่ยวกับเค็กกระทำผิดกฎหมายก็ไหลลต่อคคลองกัน ดัง Quay^๔ ได้สรุปไว้ว่า

^๑ Herbert C. Quay, Juvenile Delinquency, p. 92.

^๒ กัมกริช วัฒนเสถียร "ปัญหาวัยรุ่น" วันนิตศาสตร์ หน้า ๔๑.

^๓ ปราชญ์ ปรัชญานามวงศ์ "การศึกษาปัญหาเด็กวัยรุ่น" วิทยานันท์ ระดับปริญญาตรี

Massachusetts Department of Correction Quarterly in Juvenile Delinquency by Walter C. Reckless and Maphens Smith, p. 126.

^๔ Quay, op.cit., p. 63.

บุคคลมีแนวโน้มจะทำผิดกฎหมายมักได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น และพฤติกรรมของเด็กกระทำผิดมีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าที่อยู่ในประสบการณ์มาก่อนหรือกับความคาดหวังของ เด็กที่มีต่อปฏิกิริยาของบุคคลอื่น เราไม่สามารถจะกล่าวได้ว่ามีความรคาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายของเด็ก แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่ามีความรคาเป็นเหมาะสมอย่างยิ่งในกระบวนการอบรมสั่งสอน วิธีการอบรมสั่งสอนและปฏิกิริยาที่แสดงต่อ เด็กจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพัฒนาการของพฤติกรรมเด็กภายหลัง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรในวัยที่เด็กจะเป็นสิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าลักษณะครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของเด็ก

การวิจัยเปรียบเทียบลักษณะครอบครัวเด็กกระทำผิดและไม่กระทำผิดในต่างประเทศในระยะเวลาหลังนั้น^๕ แสดงผลสอดคล้องกันว่า การขาดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กส่วนมากมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดกฎหมาย เด็กกระทำผิดส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่มีความบกพร่องทางความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก เช่นบิดามารดาไม่รักใคร่ปรองดองกันและบุตรกับบุตรไม่สามัคคีกัน

ในประเทศไทยได้เคยมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก^๖ แต่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่ไม่ได้กระทำผิด การวิจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กกระทำผิดกฎหมายโดยตรงมีน้อย สำหรับเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายนั้น ปรากฏว่ายังไม่เคยมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรายังขาดข้อมูลในการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดและไม่กระทำผิด ผู้วิจัยมีความ

^๕ Ivy Bennett, Delinquent and Neurotic Children, pp. 155 - 168.

Sheldon Glueck, and Eleanor Glueck, Unraveling Juvenile Delinquency, as Quoted in Psychological of Personnel and Social Adjustment by Henry Clay Lindgren. p. 417.

สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการคือ ประการแรก จำนวนเด็กกระทำผิดในปัจจุบันได้เพิ่มขึ้น ตามสถิติคดีเด็กและเยาวชนปรากฏว่า "เด็กถูกจับส่งมาดำเนินคดียังสถานพินิจ และคุมครองเด็กกลางใน พ.ศ. ๒๕๐๔ จำนวน ๑,๑๑๔ คน พ.ศ. ๒๕๐๖ จำนวน ๑,๗๓๐ คน ในจำนวนนี้เป็นชาย ๑,๕๖๖ คน หญิง ๑๖๔ คน และใน พ.ศ. ๒๕๐๗ มีเด็กถูกส่งมาจำนวน ๒,๓๒๐ คน ในจำนวนนี้เป็นชาย ๒,๐๕๔ คน หญิง ๑๖๖ คน ... ข้อที่น่าสนใจคือ จำนวนเด็กที่ถูกจับส่งมาดำเนินคดียังสถานพินิจและคุมครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางแล้ว ครั้งหนึ่ง และไต่กระทำการเป็นครั้งที่สอง หรือครั้งที่สาม โดยเฉพาะเด็กที่ถูกจับในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ถูกจับซ้ำในปีเดียวกันมีจำนวน ๔๔ คน ความผิดที่เด็กถูกจับซ้ำกันมากคือ ลักทรัพย์มีจำนวนถึงครึ่งหนึ่งของเด็กเก่าที่เคยถูกจับมาแล้ว และในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ก็มีปรากฏการกระทำผิดซ้ำเช่นเดียวกัน"^๕

จะเป็นไปได้อย่างไรว่า การที่สถิติคดีเพิ่มขึ้นหรือเด็กกระทำผิดซ้ำนั้นน่าจะมีสาเหตุสำคัญบางอย่างที่ทำให้เด็กกระทำผิดและสาเหตุนั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นแม่เมื่อเด็กได้รับการอบรมในสถานฝึกและอบรมเด็กแล้ว ภายหลังเมื่อกลับเข้าสู่สภาพเดิมที่บ้าน สภาพชีวิตในครอบครัวเหล่านี้อาจผลักดันและส่งเสริมให้เด็กกลับไปกระทำผิด จึงถูกจับส่งมาดำเนินคดีอีกวาระหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยใครจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการควบคุมความประพฤติ เด็กโตขอมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดมาลงชั้น นอกจากนี้ขอมูลที่ได้อาจเป็นประโยชน์สำหรับครูในการแนะแนวนักเรียนด้วย

อนึ่งการเปรียบเทียบครั้งนี้ น่าจะชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การที่เด็กกระทำผิดอย่าง ร้ายแรงนั้นมีสาเหตุเป็นเพราะว่าเด็กมีความคิดที่ไม่ดีเสมอไป แต่อาจจะมีภูมิหลังบางประการที่แตกต่างจากเด็กไม่กระทำผิดผลักดันให้เขาทำเช่นนั้น เนื่องจากไม่สามารถจะปฏิบัติทางอื่นในอันที่จะสนองความต้องการของคนได้

^๕ คมกริช อางแลว หน้า ๔๔ .

ปัญหา

การวิจัยนี้ศึกษาเปรียบเทียบเพื่อจะหาความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์
ในครอบครัวของเด็กที่ ๖ ขวบ และเด็กที่ไม่ครบ ขวบที่ศึกษา

ความมุ่งหมาย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเฉพาะดังต่อไปนี้

๑. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กที่ ๖ ขวบ และ
ไม่ครบ ขวบที่ศึกษา ทัศนคติที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวแบ่งออกเป็น ๓ ด้านดังนี้คือ
ทัศนคติเกี่ยวกับความรักที่บิดามารดาให้กับเด็ก บรรยากาศในครอบครัว และความสัมพันธ์
ระหว่างบิดามารดากับเด็ก

๒. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติดังกล่าวข้างต้นระหว่างเด็กที่ ๖ ขวบ
และเด็กที่ไม่ครบ ขวบที่ศึกษา

คำจำกัดความ

เด็กที่ ๖ ขวบที่ศึกษา หมายถึง เด็กชายหญิงอายุ ๖ - ๖ ปี ซึ่งมีพฤติกรรม
ที่ผิดปกติและถูกจับส่งมาศาล เนินคดียังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและ
เยาวชนกลาง

เด็กที่ไม่ครบ ขวบที่ศึกษา หมายถึง เด็กนักเรียนชายหญิงอายุ ๖ - ๖ ปี
ที่ไม่เคยทำผิดกฎหมายหรือถูกจับส่งมาศาล เนินคดียังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางศาล
คดีเด็กและเยาวชนกลาง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้กลุ่มเด็กที่ ๖ ขวบ และเด็กที่ไม่ครบ ขวบที่ศึกษาในจังหวัดนคร
พนมบุรี เท่านั้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การศึกษาความคิดเห็นของเด็กชายหญิงอายุ ๑๑ - ๑๗ ปีในมลรัฐ Massachusetts^{๑๖} ที่มาจากโรงเรียน ๑,๐๐๐ แห่ง พบว่าเด็กชายหญิงส่วนใหญ่รู้สึกพอใจในสภาพครอบครัวของตน แต่เมื่อเด็กมีอายุเพิ่มขึ้น ความพอใจจะค่อย ๆ ลดลง ผลของการศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมทางครอบครัวซึ่งแม้จะเป็นครอบครัวที่ไม่มีการแตกแยกก็ตาม แต่สภาพนี้ก็อาจจะเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้เด็กประสบความยุ่งยากใจและมีปัญหาในการปรับตัวได้ การที่เด็กรู้สึกไม่พอใจในสภาพครอบครัวของตนนั้น เนื่องจากสาเหตุสำคัญสามข้อด้วยกันคือ บิดามารดาเข้มงวดรักษาระเบียบวินัยมากเกินไป สภาพครอบครัวอยู่กันอย่างแออัดยัดเยียด สภาพบ้านไม่นาอยู่ เด็กต้องทำงานบ้านมากเกินไป ในบ้านไม่มีของเล่น สมาชิกในครอบครัวขาดความสัมพันธ์ปรองดองกันและมีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ

การวิจัยที่คล้ายคลึงกับเรื่องนี้คือ การวิจัยของปราชญ์ ปรัชญานามวงศ์^{๑๗} เรื่องการศึกษาปัญหาของเด็กวัยรุ่น โดยใช้วิธีสังเกตแบบสอบถามไปให้ตัวอย่างประชากร ๓๑๒ คน เป็นเด็กไทย ๑๕๓ คน เด็กไทยจีน ๓๗ คน และเด็กจีน ๕๒ คน ผลของการศึกษาปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นจำนวนมากประสบความยุ่งยากใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบิดามารดาในด้านต่าง ๆ กัน โดยมากแสดงความรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับความรักและความเอาใจใส่จากบิดามารดาแม้ในเวลาว่าง บางคนมีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดาและบิดามารดาเองก็ไม่ปรองดองกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็กจึงมีน้อย

✓ Burt^{๑๘} พยายามปรับปรุงวิธีการศึกษาให้ดีขึ้น โดยวิธีการควบคุมการทดลองอย่างรัดกุมและนำวิธีการทางสถิติมาใช้ในการช่วยวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ผลการศึกษาเปรียบเทียบกับครอบครัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายและไม่กระทำผิดกฎหมายปรากฏ

^{๑๖}Massachusetts Department of Correction Quarterly, op.cit.

^{๑๗}ปราชญ์ อ่างแล้ว

^{๑๘}Cyril Burt, The Young Delinquent, as quoted in Contemporary Social Problems by Harole A. Phelps, pp. 646-647.

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กกระทำผิดมี ๑๑ ประการตามลำดับดังนี้คือ ความบกพร่องเกี่ยวกับ
ระเบียบวินัย ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ประวัติของครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด
กฎหมาย ระดับสติปัญญาต่ำ ความสนใจในทางที่ผิด สภาพทางครอบครัวบกพร่อง ความ
บกพร่องในความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว การคบเพื่อนพาลเกเร ประวัติครอบ
ครัวเกี่ยวกับโรคจิต ความยากจนและสภาพร่างกายอ่อนแอ

✓ Glueck^{๑๑} ได้ศึกษาเปลี่ยนวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ศึกษาคนคำว่า เรื่อง เด็กกระทำ
ผิดกฎหมาย ในการวิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกระทำผิดที่อยู่ในสถานควบคุม
ความประพฤติกับข้อมูลของเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย ผลของการศึกษาปรากฏว่า ชีวิตครอบ
ครัวของเด็กที่กระทำผิดส่วนมากมักมีสภาพเลวกว่าครอบครัวของเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย
มีอัตราส่วนสูงมากในเรื่องความล้มเหลวของชีวิตการแต่งงานและความแตกร้างในวัยเด็ก
เด็กกระทำผิดส่วนมากจะอยู่กับบิดามารดาเลี้ยงมากกว่าบิดามารดาของตน ดังนั้นความรักความ
เอาใจใส่ที่บิดามารดาให้กับเด็กจึงมีน้อย เด็กมักถูกละเลยทอดทิ้งและปล่อยไว้ตามยถากรรม
ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่า บรรพบุรุษเด็กกระทำผิดกฎหมายเคยเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง จิตเสื่อม
พราม ระเบียบวินัยในบ้านมักเป็นระเบียบวินัยที่เข้มงวดมากเกินไปหรือไม่ระเบียบเลย
เมื่อสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวเป็นเช่นนี้ ความรู้สึกนิยมนิยมชั่วๆของเด็กจึงค่อย ๆ เสื่อมลง
ฉะนั้นการแสดงอารมณ์และบุคลิกภาพของเด็กพวกนี้จึงผิดไปจากเด็กธรรมดา

• Lander^{๑๒} ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องร้ายแรงที่เกิดขึ้นในอีกตัวของเด็กกระทำผิด
กฎหมาย ๑๖๖ คน โดยศึกษาชีวิตประวัติของเด็กเหล่านี้ ผลของการวิจัยปรากฏว่า เด็ก
กระทำผิดส่วนมากมีประสบการณ์ที่เคียดเคืองร้ายแรงสำหรับตนคือ บิดามารดาไม่ปรองดองกัน

^{๑๑}Glueck, op.cit.

^{๑๒}J.Lander, "Traumatic Factors in the Background of 116
Delinquent Boys," in Longitudinal Studies of Child Personality
by Alan A. Stone, and Gloria Cockran Onque, pp. 161 - 162.

บิคามารดาเป็นคนเจ้าอารมณ์ เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมไม่ได้ บิคามารดาละเลย
 ทอดทิ้งเด็ก มีเด็ก ๕๕ ราย ที่ประสบกับเรื่องราวแรงหลาย ๆ ประการทำให้เด็กมีความ
 หุ่กข์หร่านานใจมาก ส่วนอีก ๑๗ รายก็มีประสบการณ์เช่นเดียวกันนี้ แต่ความรุนแรงน้อยกว่า
 พวกแรก

✓ Andry^{๑๓} ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในบ้านของเด็กกรร หน้าผิดและไม่กรร หน้าผิด
 โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประชากร ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๔๐ คน ผลของการศึกษา
 ปรากฏว่า เด็กกรร หน้าผิดส่วนมากได้รับความรักความเอาใจใส่และความเข้าใจจากมารดา
 เพียงคนเดียว และบรรยากาศในครอบครัวก็เป็นบรรยากาศที่ตึงเครียดคือมีบิคามารดา
 เป็นคนเจ้าอารมณ์ และเข้มงวดในกฎเกณฑ์มากเกินไป ขณะที่เด็กที่ไม่กรร หน้าผิดกฎหมายจะ
 ได้รับความรักความเอาใจใส่ทั้งจากบิดาและมารดาและบรรยากาศในครอบครัว เคร่งเครียด
 น้อยกว่า

Bennett^{๑๔} ศึกษเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวอันเนื่องมาจากขาดความสัมพันธ์ภายใน
 ครอบครัว โดยใช้การศึกษาชีวิตประวัติเด็กกรร หน้าผิดกฎหมาย และเด็กที่เป็นโรคประสาท
 ผลของการศึกษาปรากฏว่า เด็กกรร หน้าผิดกฎหมายส่วนมากจะมีแนวโน้มที่จะแสดงปัญหา
 ทางอารมณ์ เนื่องจากขาดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัวมากกว่าเด็กที่เป็นโรคประสาท
 สิ่งที่น่าสนใจคือ ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ระหว่างการกรร หน้าผิดกฎหมายของเด็กกับปัญหาของ
 ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีภายในครอบครัว ลักษณะบรรยากาศในครอบครัวของเด็กกรร หน้าผิดมักมี
 แต่การทะเลาะวิวาท บิคามารดาไม่รักใคร่ปรองดองกัน บุตรต่อบุตรก็ไม่สนิทสนมกลม
 กลืนด้วยกัน และผู้วิจัยพบว่าเด็กกรร หน้าผิดกฎหมายประสบปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว
 มากกว่าเด็กที่เป็นโรคประสาท

^{๑๓}Robert G. Andry, Delinquency and Parental Pathology,
 pp. 32 - 70.

^{๑๔}Bennett, op.cit.

สำหรับการศึกษาเรื่อง เด็กกร หน้าที่กฎหมายในร ะยะหลังยังคง เน้นเกี่ยวกับ ความสำคัญของความสัมพันธ์ ระหว่างบิดาและเด็ก ดังมีนักจิตวิทยาหลายคนให้ความสนใจ เกี่ยวกับทัศนคติในการ เลี้ยงดูเด็กของมารดา โดยถือว่าเป็นสิ่งที่สามารถวัดคุณภาพของ ความสัมพันธ์ ระหว่างมารดาและเด็กได้ เช่น การศึกษาทัศนคติของมารดาที่มีต่อการ เลี้ยง คุนบุตรที่กร หน้าที่กฎหมายของ Kadoff^๕ โดยผู้วิจัยให้มารดาเด็กกร หน้าที่กฎหมาย ๕๐ คนทำแบบทดสอบ The Parental Attitude Research Instrument ฉบับแก้ไข ใหม่ของ Shaefer และ Bell แบบทดสอบนี้มี ๒๓ หัวข้อ และทัศนคติเหล่านี้แบ่งออก เป็น ๓ ประเภทคือ ประเภทที่ ๑ ทัศนคติเกี่ยวกับการปกครองเด็ก (Authoritarian Control) มี ๑๖ หัวข้อ ประเภทที่ ๒ ทัศนคติเกี่ยวกับการละเลยทอดทิ้ง (Hostility Rejection) มี ๔ หัวข้อ และประเภทที่ ๓ ทัศนคติเกี่ยวกับการปกครองเด็กแบบ ประชาธิปไตย (Democratic Attitude) มี ๓ หัวข้อ ผลของการศึกษาปรากฏว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กของมารดาทั้งสอง กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมี ๕ หัวข้อ ซึ่งส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับ ระเบียบวินัยและการควบคุมความประพฤติเด็กคือ มารดาควบคุมเด็กกร หน้าที่กฎหมายเข้มงวดมากกว่ากลุ่มมารดาของ เด็กที่ไม่กร หน้าที่ กกฎหมาย เช่นใช้วิธีข่มขู่เด็กทำโทษเด็กอย่างรุนแรงและให้อ่านาจับกับเด็กมากกว่า แต่ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างมารดาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับทัศนคติปร ะเภทที่ ๒ และปร ะเภทที่ ๓

ในประเทศไทย สภาวิจัยแห่งชาติ^๖ ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "สาเหตุแห่ง ความนึกบางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน" เพราะตามสถิติปรากฏว่าเด็กทำผิด ๔ ประเภทนี้มากขึ้นคือ ความนึกเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความนึกเกี่ยวกับทรัพย์ ความ นึกเกี่ยวกับเพศและ ความนึกต่อกฎหมายว่าร้ายอาว ุชน ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์ประกอบ

^๕Jaff M. Kadoff, "The Attitude of Mothers of Juvenile Delinquents Toward Child Rearing," Journal of Consulting Psychology, 8: 2, 518 - 520, 1959.

^๖คณะอนุกรรมการวิจัย เหตุแห่งความนึกบางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน "สาเหตุแห่งความนึกบางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน" รายงานผลการวิจัย หน้า ๑๑๐-๑๑๑.

การตรวจสอบจำนวนชีวิตประจำวันเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ๒๒๒ คน เด็กและเยาวชนเหล่านี้ เป็นผู้ที่ถูกจับในข้อหากระทำผิด ๕ ประการดังกล่าวนั้นแล้ว ผลของการวิจัยมีสาระสำคัญดังนี้คือ สาเหตุที่สถิติคดีเด็กในปี ๒๕๐๗ สูงขึ้นนั้น เนื่องจากมีสิ่งแวดล้อมที่ชวนให้เด็กและเยาวชนใช้ชีวิตเหลวแหลกมากขึ้น ผู้วิจัยได้เน้นภาวะสำคัญ ๆ ที่ทำให้เด็กอายุน้อยทำความผิดสูงซึ่งส่วนใหญ่เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เนื่องจากเด็กจำนวนมากมีภาวะทางบ้านที่ไม่มีความสุข มีการแตกแยกทางสภาพครอบครัวถึงร้อยละ ๕๑.๐๕ กรณีเด็กมิได้อยู่กับบิดาร้อยละ ๒๑.๒๐ บิดามารดาควบคุมเด็กไม่เพียงพอหรือละเลย ๓๒.๘๘ บิดามารดาบกร่องเรื่องการรักษา ระเบียบวินัยร้อยละ ๕๑.๓๐ ที่อยู่อาศัยแออัดยัดเยียด เด็กห่างเหินจากศาสนา และผู้ใหญ่ ทำตัวอย่างที่ไม่ดีให้เด็กเห็นก็มีมาก เหล่านี้ล้วนเป็นภาวะสำคัญที่ทำให้เด็กอายุน้อยทำความผิดมากขึ้น